

António Lobo Antunes

Date bio-bibliografice

De mai multe ori nominalizat la Premiul Nobel, António Lobo Antunes s-a născut la Lisabona, în 1942. A studiat la Facultatea de Medicină din capitala Portugaliei și s-a specializat în psihiatrie (urmând tradiția din familia sa), meserie pe care a practicat-o mai mulți ani până a renunțat la ea în favoarea scrisului. În 1971 a plecat în Angola, ca medic militar (chirurg și psihiatru), revenind în Portugalia în 1973. A debutat în proză la 37 de ani, după de-fascizarea Portugaliei, cu două cărți publicate în 1979: romanele *Memorie de elefant* și *La dracu-n praznic*. Acestea au fost urmate de o serie tenace de alte romane care l-au consacrat pe autor: *Cunoașterea infernului* (1980), *Explicarea păsărilor* (1981), *Fado alexandrin* (1983), *Farsa damnaților* (1985), *Caravelele* (1988, tradusă în românește, în 2003, sub titlul *Întoarcerea caravelor*), *Tratat despre pasiunile sufletului* (1990), *Ordinea naturală a lucrurilor* (1992, tradus în românește în 2009), *Moartea lui Carlos Gardel* (1995), *Manualul inchizitorilor* (1996, tradus în românește în 2000), *Splendoarea Portugaliei* (1997), *Cuvânt către crocodili* (1999, tradus în românește în 2004), *Nu intra așa degrabă în această noapte neagră* (2000), *Ce-o să fac când totul arde?* (2001), *Bună seara lucrurilor de pe-aici* (2003, tradus în românește în 2006), *Musai să iubesc o piatră* (2004), *Nu te-am văzut ieri prin Babilon* (2006), *Numele meu e "Legiune"* (2007), *Arhipelagul insomniei* (2008, tradus în românește în 2011), *Ce fel de cai își lasă umbra peste mare?* (2009), *Pe malul fluviilor care pleacă* (2010), *Comisia lacrimilor* (2011), *Nu-i miezul nopții care-mi place* (2012) – traducerea titlurilor cărților încă neapărute în limba română îi aparține lui Dinu Flămând. António Lobo Antunes este și eseist, fiind autorul a cinci volume de *Cronici* publicate inițial în presă.

Pentru valoarea scrierilor sale, autorul a primit Marea Cruce a Ordinului Santiago da Espada (în 2004) și *Commandeur des Arts et des Lettres* (în 2008). De asemenea, i s-a conferit distincția de *Doctor Honoris Causa* în următoarele spații academice: Universitatea din Constanța (România), Universitatea din Trás-os-Montes și Alto Minho, precum și Universitatea din Lisabona. Portofoliul său de premii literare este amplu: În Portugalia - Marele premiu pentru ficțiune și roman (în 1985 și 1999); Premiul Clubului Literar din Porto (în 2008), Premiul Camões (în 2007). În Franța: Premiul France Culture pentru Literatură Străină (în 1996), Premiul pentru Cea mai bună carte străină (în 1997). În Austria: Premiul pentru Literatură Europeană (2001). În Spania: Premiul Rosalia de Castro (în 2001). În Italia: Premiul Internațional al Uniunii Latine (în 2003), Premiul Nonino (în 2013), Premiul Europa al Universității din Bari (în 2014). În România: Premiul Ovidius (în 2003). În Israel: Premiul Ierusalim (în 2004). În Mexic: Premiul Juan Rulfo (în 2008).